

**Imperiet ØNSKEDE, at Nord-
korea skulle udvikle
atomvåben.**

EIR kortvideo, 1. maj 2017

**»Øst og Vest:
En dialog mellem storslåede
kulturer«**

Af Helga Zepp-LaRouche

*Lige fra begyndelsen havde Schiller
Instituttet den idé, at vi måtte have en
retfærdig, ny økonomisk verdensorden;
men at det aldrig ville fungere, hvis det ikke
blev forbundet med en renæssance af
klassisk kultur.*

Det, jeg vil tale om, er ideen om den højeste menneskehed, det fælles filosofiske grundlag for vestlig og asiatisk kultur ... Præsident Xi Jinpings håbefulde vision for det, han altid kalder et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid ... er blevet vedtaget som en resolution i FN's Sikkerhedsråd. ... Med dette koncept er et strategisk initiativ, som kan erstatte den krigsskabende geopolitik med idealet om en forenet menneskehed, sat på dagordenen

**Vi befinder os midt i en kamp
for USA's sjæl.**

»Hvorhen, USA:

Ny Silkevej, eller Atomkrig?«

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

28. april, 2017

Vi befinder os midt i en kamp for USA's sjæl, for det amerikanske præsidentskabs sjæl. Vi ser denne kamp blive mere intens over spørgsmålet, »Hvorhen, USA?«, med den titel, som Helga Zepp-LaRouche gav den nylige Schiller Institut-konference i New York City – »Hvorhen, USA: Ny Silkevej, eller Atomkrig?«. Der er i løbet af den seneste måned, siden det meget ukloge angreb, som Trump-administrationen beordrede mod Syrien, sket det, at det er kommet offentligt frem, at der rent faktisk finder et britiskanført kup sted i USA imod Trump-administrationen. Indholdet er de løgne, de fabrikerede efterretninger, der er kommet fra britisk efterretning og er blevet bulldozet hen over præsident Trump; meget på samme måde, som Tony Blair brugte løgnene om maseødelæggelsesvåben i 2003 for at bringe USA ind i Irakkrigen.

Vi må bruge det bedste fra alle kulturer og skabe en virkelig universel renæssance!

Vært Matthew Ogden: God aften; det er 28. april, 2017; jeg er Matthew Ogden; velkommen til vores LPAC webcast fredag aften, her på larouchepac.com. Med os i studiet i dag har vi en særlig gæst, Mike Billington fra *Executive Intelligence Review (EIR)*, som vi har inviteret i dag pga. af den aktuelle, strategiske situations ekstraordinære natur.

Vi står naturligvis blot to uger fra det meget betydningsfulde Bælt & Vej-topmøde, der finder sted i Beijing, Kina, den 14. og 15. maj; og det er altså præcis to uger fra i morgen. Flere dusin statsoverhoveder fra lande i hele verden har bekræftet deres deltagelse. Som vi har rapporteret, så er den russiske præsident Putin inviteret som æresgæst til at deltage i Bælt & Vej-topmødet. Vi fortsætter vores kampagne for at opfordre præsident Donald Trump til at deltage i dette topmøde, som særlig gæst; og for at bruge det som hans mulighed for at gengælde præsident Xi Jinpings tilbud om, at USA kan gå med i det nye paradigme for udvikling og fred, som repræsenteres af Bælt & Vej, eller den Nye Silkevej.

Vi befinder os midt i en kamp for USA's sjæl, for det amerikanske præsidentskabs sjæl. Vi ser denne kamp blive mere intens over spørgsmålet, »Hvorhen, USA?«, med den titel, som Helga Zepp-LaRouche gav den nylige Schiller Institut-konference i New York City – »Hvorhen, USA: Ny Silkevej, eller Atomkrig?«. Der er i løbet af den seneste måned, siden det meget ukloge angreb, som Trump-administrationen beordrede mod Syrien, sket det, at det er kommet offentligt frem, at der rent faktisk finder et britisk-anset kup sted i USA imod Trump-administrationen. Indholdet er de løgne, de fabrikerede efterretninger, der er kommet fra britisk efterretning og er blevet bulldozet hen over præsident Trump; meget på samme måde, som Tony Blair brugte løgnene om maseødelæggelsesvåben i

2003 for at bringe USA ind i Irakkrigen.

Men dette var ikke et enestående tilfælde for Irak i 2003, eller for Syrien i 2017. Dette er den måde, hvorpå briterne har spillet deres imperiespil i det ene årti efter det andet; de har brugt USA som deres dumme kæmpe, med det formål, fortsat at holde verden opdelt. Denne del-og-hersk-strategi har været en britisk imperiestrategi i århundreder, og tiden er inde til, at USA bliver intelligent og siger, »Det er slut! Vi vil ikke lade os bruge på denne måde; og vi vil tage imod det Nye Paradigme med 'win-win'-samarbejde«. Briterne og deres rejsekammerater i USA har sandelig været meget ligefremme i deres forsøg på at destabilisere og vælte Trump-administrationen, fordi de var meget bange for, at han ville gennemføre, hvad han har sagt. Ikke flere regimeskift; ikke flere imperialistiske krige, og vi vil samarbejde med Rusland og med Kina. Det sidste var lidt mere komplekst, men det om Rusland var meget klart. Men som vi ved, så har præsident Trump og præsident Xi Jinping fra Kina, siden topmødet med præsident Xi, haft meget tætte, personlige relationer og har regelmæssigt haft samtaler. Denne kommunikationskanal er afgørende, især med det brændpunkt, som nu er vokset frem direkte på Kinas grænse, i tilfældet Nordkorea.

Vi vil bruge tilfældet Nordkorea som en case study, men i sammenhæng med denne meget bredere opfattelse af opgøret over, hvilket system, der i fremtiden vil styre verden: det imperialistiske del-og-hersk, eller et nyt 'win-win'-paradigme for fred og udvikling. I denne sammenhæng har vores gæst her i dag, Mike Billington, netop udgivet en ny artikel, som er en meget vigtig artikel, I bør læse . Den er meget klar. Den har den provokerende titel og stiller spørgsmålet, »Hvorfor er Korea ikke allerede genforenet?«.

(Artiklen findes i EIR's seneste nummer, men er kun tilgængelig for abonnenter. Andre artikler kan læses gratis – se knappen EIR på vores hjemmeside. Du kan henvende dig til vores kontor mht. at tegne abonnement på EIR, tlf. 35 43 00 33

– red.)

Hermed giver jeg ordet til Mike og lader ham gennemgå lidt af indholdet, de aktuelle udviklinger, og så spørgsmålet, som han fremlægger i sin artikel:

(engelsk):

MICHAEL BILLINGTON: Thank you, Matt. In fact, the purpose of this article was to show that the answer to that question is that there is {no} legitimate reason that Korea is not peaceful and at least on the way to reunification already. I'll review some of that material here. But let me start. There were some extraordinary developments today; so let me give a short update on the crisis. It has to be noted that this is a very serious crisis, in the sense that were something like what happened with Syria, where Trump was – as Matthew said – lied to coerced into carrying out an attack against Syria for absolutely no reason; on totally false intelligence. Were that to happen in Korea, this would not be like an attack on an airbase in Syria. This would lead to a total disaster throughout all of East Asia and perhaps even global nuclear war. Whether or not they could take out North Korea's nuclear capacities, North Korea – as I'm sure people know, because it's all over the press – they have massive conventional capacity. Their armaments lie a total of 30 miles from the capital [of South Korea] Seoul, this beautiful,

developed, advanced city; which could be just absolutely wiped out if there were a war. And they could possibly attack even Japan, let alone US bases within South Korea; so this would be a move of insanity. The Japanese and the South Koreans know this very well. I should point out that our friends in South Korea note that there is no panic in South Korea; because they've been through these kinds of things before, and they simply assume that nobody is crazy enough to launch a preemptive attack on North Korea.

But, because of what happened in Syria, a lot of people – including all of us – were very concerned that the British might pull off another stunt and get Trump to go with this. What happened today is extremely important. Trump himself did an interview with Reuters, in which he said on North Korea, “We’d love to solve things diplomatically, but it’s very difficult. But Xi Jinping is playing a crucial role in this. I believe he’s trying very hard. I know he would like to be able to do something. Perhaps it’s possible that he can’t, but I think he’d like to be able to do something.” Then, most extraordinarily, he said about Kim Jung-Un, the leader in North Korea and grandson of the founder of North Korea, Kim Il-Sung, he said, “He’s 27 years old. His father dies; he took over a regime. So, say what you want, that’s not easy; especially at that age. Now I’m not giving him credit, or not giving him credit. I’m just saying it’s a very hard thing to do. As to whether or not he’s rational, I have no opinion, but I hope he’s rational.” So,

this
is useful. He then returned again to the fact that he has
very
good personal relations with Xi Jinping: "I feel that he's
doing
everything in his power to help us with a big situation. I
wouldn't want to be causing difficulty right now for him; and
I
certainly would want to speak to him first before taking any
action." Very useful.

Then Secretary of State Rex Tillerson, who chaired a meeting
at the UN Security Council this morning of ministers, taking
the
place of that wacky lady we have in there right now speaking
for
the US too often. But Tillerson was not wacky; not at all.
He
was very clear in his presentation to the UN Security Council.
He said, "For too long, the international community has been
reactive in addressing North Korea. Those days must come to
an
end. Failing to act now on the most pressing security issue
in
the world may bring catastrophic consequences." Now, what
does
he mean to act now? The press headlines all over the world
are
"Trump and Tillerson Are Threatening War on North Korea; They
Want To Act Now. It's the End of Strategic Patience", which
was
the policy of Obama. But keep in mind, "strategic patience"
was
not being patient; it was saying "We will not talk to North
Korea. We refuse to talk to North Korea; we simply sit back
and
constantly increase the sanctions, increase the military
build-up

around their border until they do what we say.” Which, of course, they won’t do as long as they’re being threatened. So, the question is, what does it mean to act now? Does it not mean, let’s get back to talks, let’s negotiate. What the President said about Kim Jung-Un is a very serious comment. Here’s somebody who’s in a difficult position. Then, Tillerson said the following: “Our goal is not regime change. Nor do we desire to threaten the North Korean people, or destabilize the Asia-Pacific region. Since 1995, the US has provided \$1.3 billion in aid to North Korea; and we look forward to resuming our contributions once the country dismantles its weapons program.” Now that 1995 is a reference to something called the Agreed Framework, which I’m going to mention when I go through some of the history on this. Even more powerful, Tillerson – in an interview with NPR before he went into the UN Security Council – said the following: “You know, if you listen to the North Koreans, their reason for having nuclear weapons is that they believe it is their only pathway to secure the ongoing existence of their regime. We hope to convince them that you do not these weapons to secure the existence of your regime. We do not seek a collapse of the regime. We do seek an accelerated reunification of the peninsula; we seek a de-nuclearized peninsula, and China shares this goal with us.” Now these are very positive steps; and they refute the British headlines and the {Washington Post} and {New York Times} headlines that say “Get ready. We’re going to have a war in Korea.” So, this I think is extremely important. Let me go through a bit, some of the history of this; because even in my

reviewing to write this article, I was a bit astonished at how close we were, twice before, to having a peaceful relationship in

the Korean peninsula and potentially even being reunified or being on the course to reunification.

The key point, I think, is that the British assets in the White House over the last 16 years – Bush and Cheney, and then Obama, who served the British purpose of keeping the world divided East and West, as Matthew was pointing out. The key to

doing that was making sure the US did not have good relations with Russia, and making sure the US did not have good relations

with China. They used the South China Sea, they used Ukraine, they used Syria; all of these really had nothing to do with the

South China Sea or Ukraine or Syria. They had to do with preventing any potential for the US and Russia to work together,

and the US and China to work together. This is empire; that's the way empire works to keep the world divided, especially the East-West divide.

Let's go back to what Tillerson was referring to in 1995.

What happened was that the North Koreans were part of the UN Non-Proliferation Treaty and non-nuclear development agreements;

that they wouldn't develop nuclear weapons. Then in the early '90s, the IAEA – the International Atomic Energy Agency – believed that they were using small test reactor at Yongbyon.

It

was a graphite-moderated reactor which produces plutonium as a side-product of producing energy. So, they believed that they were hiding the plutonium being produced at the Yongbyon plant and using it produce weapons. This led to a very serious crisis.

The Clinton administration and their Defense Secretary at the time, William Perry – and I'll mention Perry a couple of times

here – were very seriously considering a strategic take-out of the Yongbyon plant. Would that have been as serious as now?

I don't think so, but it would have been very serious. What happened is quite interesting. Former President Jimmy Carter went to North Korea – supposedly on his own; I'm sure this was very carefully worked out with President Clinton. But he went on

his own; he met with Kim Il-Sung who was still alive at that time, the original head of North Korea. Out of that meeting, [they] came to an agreement that they would, through negotiations, come up with an agreement to solve the crisis; which they did. It was called the Agreed Framework of 1994. This was quite extraordinary. The North Koreans agreed to dismantle the Yongbyon nuclear plant and to stop construction on

two other plants that also were graphite and could produce plutonium. In exchange, the US built a nuclear plant for North

Korea. The US and the South Koreans were, and they began – they didn't get very far – to build a large 1000-megawatt nuclear plant; but it was going to be a light water reactor that didn't

produce fuel for nuclear weapons. It was a safer form of a nuclear plant. In the meantime, they did provide oil, until they got the nuclear plant going, for heating.

They agreed to start negotiations toward a peace agreement. The US and North Korea are officially still at war. After the Korean War, there was not a peace agreement, but just an armistice to stop the fighting. Officially, there is no peace agreement; we do not have normal relations with North Korea.

We're actually in a state of war with North Korea. Clearly, the

North Koreans want to have a normal relationship with the US, not

to be constantly threatened. It was agreed that that would happen. This was moving forward quite well; it was slow, there were problems. The US didn't live up to all its agreements; but it was moving forward.

Then, extremely importantly, in 1998, Kim Dae-jung was elected President of South Korea. Kim Dae-jung was a very interesting character; he had been a very strong opponent of the military regimes in South Korea. He had been thrown in jail several times, and there was a point where he was about to be executed; the US intervened and saved his life at that time.

By 1998 things had changed; there was more of a move towards getting away from military regimes. They weren't exactly dictatorships; they were elected, but they were military regimes. Kim Dae-jung was elected. He immediately began to not only democratize domestic policies, but he set up something called the Sunshine Policy, which was we will work with North Korea on development; on opening up economic collaboration as the basis over the long term to establish peace between us and long-term reunification.

So, Kim Dae-jung was in power. William Perry, the Defense Secretary – he had left being Defense Secretary by that time – but in a recent article on his history in all of this, said that towards the end of the Clinton administration, they were working to take that agreement even further. To have the North basically swear that they were giving up all weapons programs, in

exchange

for having a peace agreement and setting up normal relations between the two countries. It was so close that they had actually planned a Presidential visit to North Korea; that Clinton would visit North Korea.

Unfortunately, as William Perry points out, the Clinton administration ran out; and Bush and Cheney came in. You may remember that the Defense Secretary under Bush and Cheney was Colin Powell, a general; a fairly wise gentleman. He, in his first press conference, said we intend to engage with North Korea, and pick up where Clinton left off. Very important. The

{next day}, Bush – with Cheney behind him and Paul Wolfowitz around – said “There will be no engagement with North Korea. They’re a dictatorship.” Sounds familiar, right? Dictators. “We will not talk to them. There will be no engagement.” And Colin Powell was basically put in his place, and the whole process began to fall apart; at least in terms of the US working,

collaborating, and playing a key role in collaboration with North

and South Korea, and Russia and China and Japan.

In any case, Kim Dae-jung and the others – Russia, China, Japan, North Korea, South Korea – continued the process. They basically said OK, that’s what Bush and Cheney are saying; but this is the future lives of our country and really of the world.

They moved forward. Kim Dae-jung, by 2002, was successful in setting up an extraordinary process. I should mention here that

Lyndon LaRouche’s ideas through that period – 2000-2002 – were all over South Korea. One of our members, Kathy Wolfe, was going

back and forth; she was meeting with people in the government, around the government, cultural people in South Korea. You may

remember that 1992 was when Lyndon LaRouche first came up with

the idea at the time of the fall of Soviet Union, that we should

build a New Silk Road; we should have a Silk Road which would bridge Europe, Russia, China, and bring them together around a development process by building the New Silk Road – what the Chinese called the Eurasian Land-Bridge.

So, Kim Dae-jung, the South Korean President, built a process he called the Iron Silk Road. I can assure you there was

an influence there; that term didn't come out of nowhere.

LaRouche had always said that the New Silk Road should go from Busan to Rotterdam. Busan is at the southern tip of South Korea.

In other words, it had to go through North Korea, through Russia,

and also through China into Europe. So, this idea of the Iron Silk Road was taking shape. It was taking shape so much – put that first map on [Fig. 1]. This is the map. The plan was to reconstruct two rail lines from South Korea into North Korea, which of course had been shut down. There was an armed Demilitarized Zone [DMZ] with fences on either side; and a no man's land in between. The idea was to build rail connections as

you can see on the map. One of them going through the West, that

would go up through Pyongyang and then into China. One that would head out towards the West and go up towards Russia into Vladivostok and hit the trans-Siberian railway in both directions, actually.

Indeed, they began this process. Kim Dae-jung went to the North and met with Kim Jong-Il, who was the son of Kim Il-Sung;

who was in power. Kim Il-Sung literally died the year they signed the Agreed Framework; but his son continued it. They made

this process; they built this process up. By 2002, they literally opened up the Demilitarized Zone fences in both of

those spots. Both the North-South and the [inaud; 21:43]; they cut the DMZ fences. Soldiers from both the North and South went into the DMZ and began clearing the mines that were all over the place in the DMZ. They reconstructed the rail line between the two countries. In 2002 [Fig. 2] you had the extraordinary event of a railroad going across the DMZ; going from South Korea into North Korea. Symbolic, because there had to be a lot of construction on the rail lines to make them connect all the way through. But as you can see here, they had a big banner in the front; the Reunification of the Koreas. This was an extraordinary event, which we reported in {EIR} at some length; these pictures were in those articles back in 2002. It wasn't just the railroads. At the same time, Kim Dae-jung began an industrial park in North Korea – the Kaesong Industrial Park. This was across the border in North Korea with South Korean companies setting up factories in the North with North Korean labor. This grew to the point where recently there were 123 South Korean companies working in the North. This was obviously in the direction of setting up collaboration between the South Korean industry and the skilled but very poor workforce in the North. So, this was proceeding forward. They also set up six party talks. You've probably heard of the Six Party Talks. This was where Russia, China, Japan, North

and South Korea, and the United States began a series of talks to try to regroup from the failure, the collapse, the shutdown by Bush and Cheney of the Agreed Framework. These meetings began.

I won't go through the details of what happened; it's tedious, because every opportunity that Bush and Cheney had to say that the North Koreans were cheating, the North Koreans are lying; you can't trust these vicious dictators. Every opportunity they had to sabotage forward direction; there were some positive agreements made. If you read the history of it from the US press, it'll say the North Koreans reneged. Well, it wasn't that way. It was sabotage by Bush and Cheney every chance they got.

It went into the Obama administration and Obama continued sabotaging it every chance he got.

So eventually, these fell apart under Obama. Obama then began this so-called "strategic patience"; which meant no talks, build up your military, impose sanctions. They might have said that the purpose was that they expected the North Korean regime

to collapse; but that wasn't it at all. Bush and Cheney and Obama {wanted} North Korea to build nuclear weapons. Now why would somebody be so insane as to want North Korea to have nuclear weapons? First of all, they knew that they wouldn't use

them, or they'd be blown off the face of the map. William Perry, in his recent article, said the North Korean regime is reckless, but they're not crazy; they're not suicidal. If they

were to use a nuclear weapon preemptively, they know that the country would be obliterated overnight and their leadership

entirely killed. They're not crazy. But why would the West want them to have nuclear weapons? Because the target is not North Korea; it's China. As long as you have this bugaboo of North Korea threatening the world with their nuclear weapons, you can go ahead and build up a massive force around China, the way they were in Europe where they're building anti-ballistic missiles and moving NATO right up to the Russian border. Sending troops, tanks, planes right up to the Russian border. And in Asia doing the same thing, supposedly to counter North Korea. Most people have read about what's going on with these THAAD missiles. Literally just a couple of days ago, they actually set up the THAAD missiles in South Korea; claiming that these are needed for the defense of South Korea against the North. THAAD – this is Terminal High Altitude missiles. North Korea is 30 miles from Seoul; they don't need to send 8 ICBMs up into space and back down onto Seoul. The THAAD is useless against North Korea; it may be useless in general. But it's a threat to China and to Russia, because with that you have the X-band radar, which sees deep into Chinese territory and Russian Far East territory. Which thereby gives them an advantage in a potential first strike, where they could take out – they fantasize – they could take out the counterstrike capacity of China. The Chinese and Russians are saying this destroys the balance; we're going to have to put something together to counter this. The other thing to point out is the obvious fact that North

Korea sees very clearly what happened to Iraq; what happened to
Libya. Two countries that voluntarily gave up their nuclear weapons program with all kinds of praise and promises from the West, although they lied about Iraq. But as soon as they did, their nation was bombed back to the Stone Age, their leaders killed, and their country turned over to warring terrorist forces.

So, the North Koreans are not crazy! And they're aware that, were they to give up their nuclear weapons program preemptively, they'd probably get the same regime change statement. Which is why it's so important Tillerson is saying we
are not going for regime change; which is what Trump had said throughout the campaign – that they weren't going to have regime
change. They also see that the targetting of China, they're aware of this, is part and parcel of this operation. You should
point out that the Obama administration had this TPP – this Trans-Pacific Partnership – which was also a part of the attempt
to isolate China. It didn't work; largely because the countries
there recognized that this was an attack on China, and they absolutely depend upon and appreciate the infrastructure development coming from China through the New Silk Road the New
Maritime Silk Road.

That's where this stood. And the last thing I'll bring up here is that the last administration in South Korea – Park Geun-hye; I'm sure that everybody has seen that she was recently
impeached and thrown out of office. The impeachment was upheld
by the Constitutional Court, and there's now an election which is

taking place in less than two weeks on May 9; which makes it all the more absurd that the US deployed this THAAD missile system, literally few days before an election in which the candidates are both against the THAAD missile system. They rushed this in, in order to make it – hopefully, they think – make it impossible to be reversed. But we'll see. It was a foolish move by the US to ram this through.

But in any case, Park Geun-hye started her administration – this is the daughter of Park Chung-hee, who was the brilliant leader who brought Korea out from being one of the poorest nations on Earth to being one of the great industrial, nuclear power producing and exporting countries in the world. His daughter, Park Geun-hye, was elected President. But unfortunately, she was elected mostly on her name. However, she

began her administration with what she called the Eurasian Vision. This was, in fact, part of the New Silk Road process. She saw working with Russia, China, and Japan, that Korea belonged to Eurasia; which obviously meant that it had to work through North Korea. Officially, the regime in the South under

her and her predecessor were not allowed to have relations with

North Korea, except for the Kaesong Industrial Park. But, Park

Geun-hye allowed three major South Korean companies – Hyundai Merchant Marine, which is their biggest ship company; KoRail, which is their state rail company; and POSCO, a huge steel company – to have a consortium with Russia and North Korea. Literally, a consortium; a business agreement where the Russians

rebuilt a port in the north of North Korea; rebuilt the

railroad

from Vladivostok down to that port. They were shipping Russian

coal into North Korea, where it was picked up by a South Korean

Hyundai ship; shipped to the South, put on South Korean rail and

shipped to a South Korean steel mills. This was, again like the

Kaesong, it was a model for the kind of collaboration which could

lead towards long-term economic progress and development and trust; and lead towards a reunification.

Then, without going into details, the North Koreans tested I think it was the fourth of their nuclear tests. Everybody knew

it was going to happen for the reasons I said. They're not going

to give this up unless they can get an honest pledge that there's

not going to be a war, a regime change against them. They did;

and unfortunately, Park Geun-hye who was weak, capitulated entirely to Obama. She shut everything down; shut down even the

Kaesong Industrial Plant which had been up for 15 years, which killed their own industries. Shut down the [inaud; 31:25] process of the rail, and basically cut off all ties to the North

all together on behalf of Obama, on behalf of a war against China. Despite the fact that in 2015, she had gone to Beijing on

the 70th anniversary of World War II's victory against the Japanese and the Germans. She'd gone there and stood on the podium with Xi Jinping and Vladimir Putin; the three of them standing together, honoring the war victory. Then she comes back

and basically pulls the plug on the whole thing. She wasn't impeached because of that; she was impeached because of a corruption case within South Korea. But I'm certain

to this led to the loss of any trust in her; that she'd undermined her own industries; that she'd capitulated to an American policy, that she was going ahead with this THAAD deployment. She lost the industry, she lost the left factions that were about to win the election, the more liberal side.

So,

this was a real disaster for South Korea, and potentially for the world.

Now, we have Trump; we have Xi Jinping; we have Abe in Japan working very closely with Putin. And we're going to have a new

regime in South Korea. I won't go into exactly who these guys are; but in general, both the leading candidates want to work with Russia and China and want to open up better relations with

the North. So, you have the geometry. If Trump goes with the Silk Road process, you have a geometry which is going to end this

last British outpost of destabilization and instability – this North Korea monster. The monster issue; it's not that North Korea is a monster. But this has served the British imperial purpose of keeping the US at a point of conflict with Russia and

China. If we can solve that, then all of Asia is now unified, except for the North Korea issue. With the election in the Philippines of Duterte, his rejection of the war policy in the South China Sea, it basically united all the Southeast Asian countries; all ten of them are now united around working with China. Not cutting off ties to the US, but working with China.

So, you have tremendous potential; and it's all really coming down to the next very short period. Weeks, months at

most. A lot of this is going to be determined in the very near term. As LaRouche has always insisted, to look at any particular crisis – like the North Korean crisis – you have to look at it in the context of the entire world; and certainly in the context of the Eurasian potential of the New Silk Road. I think there's every reason to be confident that some sort of talks are being discussed privately; not just threats. That this is going to move forward in the context of the Silk Road. As Matthew mentioned, if Trump were to go to this meeting on May 14 and 15, Abe would probably then go from Japan; and there's no question that we would have a peace process that would be almost unstoppable, no matter what the British claim they're going to unleash. So, this is a very great moment in history. A dangerous, but potentially great optimism is in hand.

OGDEN: And you can tell that the British are definitely very anxious of what could be lurking around the corner for the future of their divide and conquer strategy. I know we were talking before the show, Mike, about the very appropriate and incisive statements that were made by the Russian representative at that meeting at the United Nations Security Council. Here's the quote. This is the Russian Deputy Permanent Representative to the UN, Vladimir Safronkov, and he turned to Matthew Rycroft, who is the British Permanent Representative at the United Nations Security Council, and he said the following: "The essence is,

and everyone in the United Nations knows this very well, is that you are afraid. You have been losing sleep over the fact that we might be working together with the United States; cooperating with the United States. That is your fear. You are doing everything to make sure that this kind of cooperation be undermined.”

BILLINGTON: This has had a tremendous impact, because people know that LaRouche has argued all the last 50 years, that the problem is the British Empire. Almost nobody of stature has ever acknowledged that continuing role of the British Empire until this, really. I learned today that Ambassador Rycroft, who was a close ally and advisor to Tony Blair, and was one of the authors of the “dodgy dossier” which started the Iraq War in the first place. I learned today from our friends in England, that Rycroft was meeting today with the head of the White Helmets; the terrorist so-called “humanitarian” group that works with al-Qaeda and al-Nusra, and who provided the fake evidence of Assad carrying out a chemical weapons attack. So, this is confirmation that this open collaboration with a terrorist organization funded by the British, and functioning to try to start a war in Syria for which we can and must prevent that in league with this overall fight to bring about the New Silk Road, not a new war.

OGDEN: Let me end with this, and I’ll let you respond to it. I think as everybody knows, a very significant personality

in Korea and that area of the world, was the great US General Douglas MacArthur. In the aftermath of the original Korean War, Douglas MacArthur came back to the United States, and he reported back to Congress. This is a quote from MacArthur's speech to a Joint Session of Congress in 1951. I think it gets directly at the much broader point that Helga and Lyndon LaRouche have been making at the present time about what is really at stake, and what is necessary if we're going to move civilization into a new paradigm of survival. This is what Douglas MacArthur said: "Military alliances, balances of power, leagues of nations, all in turn fail; leaving the only path to be by way of the crucible of war. The utter destructiveness of war now blocks out this alternative. We have had our last chance. If we will not devise some greater and more equitable system, Armageddon will be at our door. The problem, basically, is theological and involves a spiritual recrudescence and improvement of human character that will synchronize with our almost matchless advances in science, art, literature, and all material and cultural developments of the past 2000 years. It must be of the spirit if we are to save the flesh."

So Mike, you were one of the speakers at the conference the Schiller Institute sponsored in New York City two weeks ago. The subject of that conference was not only the diplomatic and

strategic cooperation which is necessary between the United States and China right now, the United States joining the New Silk Road and the Belt and Road Initiative. It was also a dialogue of civilizations; a dialogue of the greatest parts of these two great cultures – European culture and Chinese culture.

In a form where Helga Zepp-LaRouche, in a really profound way, stretching across generations, across centuries, across millennia

really put the great German poet, the revolutionary poet and philosopher Friedrich Schiller in dialogue with the poet and philosopher who really is the basis of all of modern Chinese civilization – Confucius. That dialogue she set up between Friedrich Schiller and Confucius, speaking to each other across

the span of millennia and across literally two sides of the world, created the kind of image of mankind, the possibility of a

mankind which could emerge if we were to finally put an end to this imperial system of dividing the East and the West and bringing these two great cultures into a dialogue with each other.

So, you presented at that conference, and maybe just in that context

BILLINGTON: Those are available now. The new {EIR} that came out today has Helga's speech and a speech by Patrick Ho, who

is a very good friend of ours from China, from Hong Kong, who is

campaigning all over the world for the New Silk Road. It's three

conferences now that we've done together. He gave a presentation

then on Confucian thought and Western thought; but in that presentation, he showed a very serious problem which I had addressed over my long years of sabbatical leave in prison,

where

I studied extensively the Chinese culture and the relationship between Confucian culture and the Western Christian Renaissance.

Patrick didn't take up that challenge for this speech; so he gave

a speech which fell prey to exactly what I then spoke about.

That speech is also in the {EIR} this week; or you can watch it

on the Schiller Institute website. It's very important, because

what I learned in studying this, is what the British set about –

as they do in every colony that they took over – in profiling the backward tendencies within that culture and then grasping those backwards tendencies that want to stay primitive, stay backwards; and defining those to be the natural ideology of that country.

In the case of China, they recognized that Confucianism was a very great threat to their ability to control and keep China backwards; because it's a vision like Platonism in the West.

And

as Helga had brilliantly shown, like the Renaissance thinking in

Europe that professed progress. It valued the mind of the individual as that which made him human; it's the creative power

of the human mind. Against that, the British said no, no, Confucianism is keeping you backwards because it's formal and it's structured. You have to go back to the roots of Taoism, which basically tells the peasant that he's a happy peasant; he's

happy not knowing about science and technology. Stay backwards.

Or the so-called "legalist" ideology which was punishment and reward; you treat people like animals. You punish or reward

them

like you do a dog, to make them do what you want them to do. The unfortunate reality is that the British deployed their top guns – especially Bertrand Russell – into China; especially

when Sun Yat-sen came along promoting the American System. They

sent Bertrand Russell in to poison that system; to denounce Confucianism; to promote the happy peasant and the Taoist ideology. Unfortunately, this was deeply ingrained into the Chinese culture, so that even today, Xi Jinping, who is fighting

to bring that country forward, is faced with this kind of thought

in China. And, what they presented to the Chinese as “Western thought” so-called, was not Leibniz and Schiller and Nicholas of

Cusa; the people who gave us the Renaissance, who gave rise to modern science. But rather, they said, “We, the British, defeated you because we have wealth and power. How do we have wealth and power? It’s that we believe in Darwinism, social Darwinism; that the strong must crush the weak. That’s the way

you get strong. So, if you want to be strong, then you should be

like us and believe that Western thought – i.e., British empirical anti-human thought – is what you should aspire to.

I won’t go into more details, but I encourage you to read it; because these are fundamental debates. This question of how

can we create a renaissance, which crosses every great culture;

because every great culture has great moments and bad moments, bad tendencies. Weak tendencies, and strong tendencies which honor the human creative power; the other which tries to keep people enslaved as master and slave. We have to pull out the best of every culture throughout the world. Islam; Judaism;

Christianity; Confucianism; the Muslim tradition of the Baghdad Caliphate. All of these are there – the Indian Gupta period. We can pull these together and have a Renaissance which is not this part of the world as opposed to that part of the world; but is truly universal. Of man with a common aim for mankind as Helga likes to say. This is within our grasp; this could truly be the end of war for all mankind. People say, “Oh, that’s naïve; because human nature is war-like.” Well, {human nature} is not; human nature is creative. It’s the bestial imposition of this backward ideology on peoples which leads to wars. If we had a true, global renaissance based on science and technology, great culture and great music, there’s no reason to think we could not end the scourge of war once and for all; as that beautiful quote from Douglas MacArthur – which I’d never heard – clearly indicates. These are philosophic and theological issues; but they’re in our grasp today. This is what the LaRouche Movement has been about since its inception; and it’s now literally within our grasp.

OGDEN: Thank you very much, Mike. This material is available; Mike’s article is going to be published. This is in the {Executive Intelligence Review}, and it will be made available through LaRouche PAC as well. As Mike said, all of the proceedings of that Schiller Institute conference in New York are also available. LaRouche PAC also made a video a couple of years ago on the question of the reunification of Korea and some of

these initiatives from the 1990s and these reunification efforts.

So, we'll make that video also available; it will be linked in the description of this video. But I think that's a wonderful discussion; and it's extraordinarily valuable for people to have

this view, this depth of background. But also this vision of what is possible. Douglas MacArthur's point that in essence this

is a spiritual, this is a theological question. Will mankind come to know himself as a creative species? Will we change the

way that man views himself, which is what is necessary if we are

to survive? The vehicle for doing that is this type of "win-win"

development projects; that's the true name of peace. So, I think

we have a wonderful microcosm in what we just used as a case study in Korea; but this type of thinking is what is so urgently

necessary for the entire world. That's absolutely the value of

what the LaRouche Movement has done over the last several decades, and continues to represent on this planet today.

So thank you, Mike. And thank you all for tuning in, and please stay tuned to larouchepac.com.

Lyndon LaRouche:

Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedets boblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for

missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.»

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.»

✘ I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.»**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og

det virker», sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.«

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

LaRouche: “Vi er en anti-oligarkisk nation!”.

EIR kortvideo 27. april 2017

Momentum for Glass-Steagall bag Wall Streets hysteri samtidig med, at momentum for Bælt & Vej Forum accelererer

Leder fra LaRouche PAC, 26. april, 2017 – Wall Street er tydeligvis på fortvivlelsens rand over momentummet for Glass-Steagall, ikke alene i Kongressen og i hele landet, men især i Det Hvide Hus. Tidligere chef for FDIC, William Isaac, og tidligere direktør i Wells Fargo, Richard Kovacevich, er troppet op til en kronik i Wall Street Journal i dag med overskriften, »De brodne argumenter for en Ny Glass-Steagall«, som lægger ud med et voldsomt angreb mod præsident Trumps chefrådgiver, Gary Cohn, for at støtte en Glass-Steagall opdeling af investeringsbanker og kommercielle banker.

»Dette er dybt skuffende«, klynker de, efterfulgt af et højtravende opspind om, hvordan »diversificering« af både kommercielle banker og investeringsbanker (dvs., ved at slå dem sammen), har skabt det nu »stabiliserede« banksystem, som en påberåbelse imod Glass-Steagall.

Sådanne desperate skrig fylder nu i bogstavelig forstand finanspressen hver dag. Det må antages, at de er udmærket klar

over, at virksomhedernes og selskabernes gældsboble i USA nu er væsentligt større, end boblen på ejendomsmarkedet var forud for krakket 2008, og som nu nærmer sig \$14 billion, sammenlignet med \$11 billion og lidt småpenge, for huslånsboblen. Tidligere adm. direktør i Goldman Sachs, Nomi Prins, forfatter til *Alle the Presidents Bankers*, sagde til EIR under et interview for nylig, at gældsboblen i foretagenderne nu er langt større end ejendomsboblen, der var gnisten til kollapset i 2008, og nu er vokset med 75 % i løbet af det seneste årti til næsten \$14 billion, og som næsten med sikkerhed vil eksplodere inden årets udgang. Selv IMF advarede forgangne weekend om, at en væsentlig stigning i rentesatserne kunne fremprovokere et kollaps i 20 % af de amerikanske foretagender. Der er panik i luften, og en løsning såsom Glass-Steagall ville betyde, at spekulanterne på Wall Street endelig langt om længe ville blive nødt til at finde sig en nyttig beskæftigelse, snarere end at få endnu en bailout, betalt af skatteborgerne, og samtidig ville den nyttige, kommercielle banksektor blive bevaret for atter at finansiere realøkonomien.

Men, for at redde USA's økonomi, må præsidenten også tilslutte sig den Nye Silkevej, nu, helst ved at deltage i Forum for Ét bælt, en vej (OBOR), som afholdes i Beijing 14.-15. maj. Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, fornyede den invitation, som præsident Xi Jinping udstedte under sit besøg med Trump, til, at USA's præsident kunne besøge Kina, og til, at USA kunne deltage i Bælt & Vej. China Daily citerede i sin rapport om ambassadør Cuis invitation Helga Zepp-LaRouche, der i sin tale ved Schiller Instituttets Forum den 13.-14. april i New York, med titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet«, sagde, »Samarbejde om Bælt & Vej kunne bruge kinesernes erfaring til at opbygge USA's infrastruktur«, og at Trump kunne blive »en af de største præsidenter i USA's historie«, hvis han går sammen med Kina og andre nationer i Bælt & Vej-initiativet.

EIR opfordrer vore læsere til at se og cirkulere nedenstående, 35 minutter lange opsummeringsvideo, som giver et overblik over denne ekstraordinære Schiller Institut-konference, inklusive præsentationerne fra Kina og Rusland, fra højtplacerede personer inden for diplomatiet.

I hele verden finder der optaktsmøder til Bælt & Vej Forum sted – alene i løbet af de seneste 48 timer i Polen, Ukraine, Etiopien, Kasakhstan og Pakistan. Kansler Merkel har meddelt, at Tyskland vil sende sin økonomiminister, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som deltager i Forum for Oldtidscivilisationer i Athen, Grækenland, har inviteret sin egyptiske modpart og andre til at deltage.

Verden står stadig og vakler alt for tæt på en mulig global krig, som udløses af Det britiske Imperiums dinosaurer, der desperat forsøger at bevare deres opdeling af verden i fjendtlige lejre, Øst og Vest, ved at forhindre præsident Trumps erklærede hensigt om at være venner med både Kina og Rusland som grundlaget for globalt samarbejde og global udvikling. Det er et stærkt og presserende valg – udvikling og globalt samarbejde, eller global krig.

Titelbillede: Bemærk: Denne grafik fra 2015 er en smule forældet, men viser stadig nogle af de væsentligste zoner for økonomisk aktivitet fra Kinas initiativ Ét Bælt, én Vej. Grafik fra meric.org.

Glass-Steagall sænker Det

britiske Imperium.

EIR kortvideo 26. april 2017

USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formaner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er

således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

**Briterne: Atomart
førsteslagsangreb? Jolly
good!
EIR kortvideo 25. april 2017**

Væsentlige klip fra Schiller Instituttets 2-dages konference i New York – 35 min.

Imod Londons trusler om verdenskrig – Drøftelser mellem Trump og Xi bliver af største betydning

Leder fra LaRouche PAC, 24. april, 2017 – Med endnu en telefondiskussion søndag om fred på Koreahalvøen, er dialogen mellem præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping ved at få afgørende betydning som lederskab for verden, hvilket forstås af førende, kinesiske personer, men i det atlantiske område fordunkles af britiske krav om krigskonfrontationer.

Xi har foreslået, og Trump givet tilsagn til, samtaler mellem de to på fast basis, samt Trumps snarlige besøg til Kina til endnu et topmøde.

Dette er et afgørende samarbejde for den første, amerikanske præsident i hundrede år, der taler om en tilbagevenden til Alexander Hamiltons og Lincolns »Amerikanske Økonomiske System«, som trodsede Det britiske Imperium og gjorde USA til verdens førende industrination.

Kinas »Økonomiske Bælt & Vej-initiativ« er drivkraften i den verdensøkonomiske vækst og er til reel fordel for de øvrige 60 nationer, der deltager, og tilfører deres økonomier infrastruktur og skaber produktiv beskæftigelse. Dette er, hvad Trump ønsker at gøre.

Trump genopliver ånden fra John F. Kennedys Apolloprogram, med videoer om rummet fra præsidenten og hans opkald i dag til rumstationen, hvor tusinder af amerikanske elever så med, og han foreslår at forcere en tilbagevenden til Månen og Mars. Kinas rumprogram fører an i udforskning af Månen, inklusive dennes bagside, hvilket aldrig tidligere er forsøgt, og med udsigt til Mars.

Trump og Xi ønsker begge en fredelig løsning i Korea. Londons ledere og medier forsøger nu, efter at have anført et slag à la McCarthy-epoken imod Trumps samarbejdsrelation med Rusland, ihærdigt at få krisen over Nordkorea til at eksplodere i en verdenskrig. Den britiske forsvarsminister Michael Fallons udtalelse i går om, at »premierminister May er rede til at tage atomvåben i brug i et førsteslagsangreb«, som en britisk overskrift korrekt rapporterede, var krigsvanvid, især i en fabrikeret atomvåbenkrise. Storbritanniens statsanklager har netop erklæret, at aggressionskrig ikke er forbudt under britisk lov!

Briternes handlinger for at sværte og begå 'kup' imod Trump-præsidentskabet må standses.

Hvis det amerikansk-kinesiske og det amerikansk-russiske samarbejde er godt, er der intet problem i verden, der ikke kan løses.

Som den seneste, 1-minut lange video fra *EIR* erklærer:

»Præsident Donald Trump har ofte talt om sin plan om at bruge \$1 billion til USA's infrastruktur for at styrke produktiviteten og udvide økonomien. Næste måned har han en fantastisk mulighed for at diskutere denne vision med andre verdensledere, inklusive dem i Asien, som bruger 30 gange så meget som USA på infrastruktur, i forhold til deres BNP.

Den 14. og 15. maj afholdes der et enormt topmøde i Beijing, for at udarbejde en detaljeret plan for udførelsen af Bælt & Vej-initiativet. Dette er et internationalt samarbejdsprojekt, initieret af Kina, som involverer: samarbejde mellem flere end 60 lande; byggeriet af det, der vil blive infrastruktur for henved \$20 billioner; det vil berøre mere end 4 mia. mennesker.

Topmødet i maj vil inkludere: 110 nationer, af hvilke 28 bliver repræsenteret af deres statsoverhoveder. Det er en stor mulighed for infrastruktur.

Præsident Trump, gå ikke glip af denne mulighed. Deltag i topmødet i Beijing!«

Foto: *From @realDonaldTrump, April 7, 2017, Mar-a-Lago, Florida: ""@FLOTUS & I are honored to welcome the President of the People's Republic of China, Xi Jinping, & Madame Peng Liyuan to the United States."*

Helga Zepp-LaRouche lancerer

BüSo valgkampagne i Berlin: Hvordan Tyskland kan gå med i det Nye Paradigme

23. april, 2017 – Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen den 22. april i Tysklands hovedstad Berlin for at lancere Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne til landdagsvalget, BüSo-partiet, som hun stiftede i 1992. At bringe Tyskland ind i det Nye Silkevejsparadigme vil blive hovedtemaet i kampagnen, med Helga Zepp-LaRouche, der leder listen på 11 kandidater ind i forbundsdagsvalget den 24. september. Tysklands skæbne vil ikke blive afgjort af interne kræfter, men ved at fremlægge den eneste, tilgængelige mulighed for et strategisk skifte, som Tyskland har så hårdt brug for, sagde hun.

Nylig hjemvendt fra den strategisk vigtige konference i New York City, fremlagde Helga Zepp-LaRouche en tidslinje for, hvordan den britiske krigsfraktion midlertidigt har kapret præsident Trump, som tidligere har udtalt sin opposition til sine to forgængeres krige for regimeskifte. Denne udvikling er dybt alvorlig, understregede hun, men den kan svinge tilbage, hvor vi vil se et samarbejde mellem Trump, Putin og Xi, der omgår det britiske krigsfremstød. Tyskerne har stadig ikke overvundet en dyb, mental blokering, hvor de ikke ser det positive potentiale, der stadig findes i Trumps præsidentskab.

Zepp-LaRouche gav en udstrakt, historisk præsentation af de internationale LaRouche-netværk. Hele verdensdynamikken drejer sig om at virkeliggøre den Nye Silkevejs/kinesiske Bælt & Vej-initiativs model for win-win-samarbejde, der ikke kan standses eller fejes ind under gulvtæppet. Hun udfordrede deltagerne til at gå med i BüSo for at ændre Tysklands strategiske orientering, bort fra de britiske krige og hen mod Bælt & Vej-initiativet. »Jeg er fast overbevist om, at dette kan opnås«,

sagde hun.

Der findes ikke længere nogen »værdier« i Vesten – for at opnå vores mål, må vi blive sandhedssøgere og tage imod ideerne fra Schiller, Nikolaus von Kues og Konfutse, der alle var enige om princippet for visdom som værende sjælens forædling. Styrken fra BüSos ideer bliver en afgørende kraft i det tyske valg, og vi kan forvente pludselige og uforudsete skift.

Helga blev efterfulgt af en særlig gæst, Harley Schlanger, der talte om, hvordan Trump har chokeret den transatlantiske elite med sin valgsejr. Siden han blev valgt, har han talt om at forsvare arbejderne ved at gå tilbage til det Amerikanske System, genindføre Glass-Steagall, afslutte krigene for regimeskifte og komme tilbage til en videnskabsbaseret anskuelse. Det er grunden til, at briterne har angrebet ham så ondskabsfuldt, og hvorfor de lagde en fælde for ham i Syrien. Briterne kan se LaRouches skygge i disse ideer, og de er desperate for at forhindre, at de bliver til virelighed – men de er også bankerot! LaRouche har krævet, at Trump omgående møder Putin, og Helga Zepp-LaRouche har ligeledes understreget betydningen af, at Trump deltager i topmødet i Beijing. Vi må bringe LaRouches politikker ind for at forme en positiv dagsorden for Trump, og for Tyskland – Vi har brug for stærke ideer, der præsenteres med lidenskab, for at vække tyskerne af deres hi, konkluderede han.

Arrangementet indledtes med to koraler af Bach, som blev smukt fremført af vores Berlin-kvartet. Der var præsentationer fra andre kandidater på Berlin-listen, inklusive Leona Meyer Kasai, Stefan Ossenkopp, Jonathan Thron, der rapporterede om sit arbejde i Jacques Cheminades kampagne i Frankrig, og Wolfgang Lillge. En livlig diskussion fandt sted, inklusive nogle intense ordskift med Zepp-LaRouche om, hvordan vi kan bruge vores kampagne til at transformere Tyskland.

Foto: Helga Zepp-LaRouche ses her holde hovedtalen på konferencen i New York, den 13. april:

Verden responderer til LaRouche, vendt mod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 23. april, 2017 – I denne uge gjorde den russiske og kinesiske presse det til en sag at dække LaRouche-bevægelsens kampagner for at formå Trump-præsidentskabet til at bringe USA ind i det Nye Silkevejsparadigme med Xi Jinpings Bælt & Vej-initiativ, alt imens de samtidig i stigende grad identificerer briternes rolle i at undergrave Trumps bestræbelser for at bringe USA, Rusland og Kina ind i et samarbejde, til menneskehedens gode. Samtidig foregår der en bevægelse, hvor politiske institutioner i USA går i retning af et samarbejde med LaRouche-organisationer – Schiller Instituttet, *Executive Intelligence Review* og LaRouche Politiske Aktionskomite (LaRouche PAC).

Lørdag gik repræsentanter fra Schiller Instituttet og medlemmer af en Tea Party-organisation fra New Jersey sammen foran *New York Times* – eller, som præsident Trump korrekt identificerer det, det »mislykkede New York Times«. Plancher ved protesten inkluderede: »New York Times ønsker krig med Rusland, amerikanere ønsker fred«; »New York Times – få alle de falske nyheder på tryk«; og en plakat med et portræt af en rødmende Göbbels, med ordene: »New York Times får Göbbels til at rødme«.

En artikel i TASS samme aften lød: »'Hele verden griner ad New York Times', sagde Daniel Burke, talsmand for Schiller Instituttet, i et interview til TASS' korrespondent. 'De er blevet smålige tjenere for dem, der søger krig og kaos.' Efter hans mening 'spredte denne udgivelse løgne om Syrien, ligesom den løj om tilstedeværelsen af masseødelæggelsesvåben i Irak. Dette er en del af en kynisk og falsk kampagne for at udskifte regimet i Syrien – dette kan let føre til en Tredje Verdenskrig', sagde Burke.« Ruptly, RT's Tv- og videotjeneste, udlagde en video af demonstrationen.

Ligeledes lørdag, udgav *China Daily* en lang artikel, inkl. billeder, som rapporterede om Schiller Instituttets konference i New York City med titlen, »Bælt & Vej-initiativ 'Ny Platform' for kinesisk-amerikansk samarbejde«, som rapporterede om præsentationerne af dr. Patrick Ho, stifter af China Energy Fund Committee, vice-generalkonsul for Folkerepublikken Kina i New York, Zhang Meifang, og vice-chargé d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, Petr Ilichev, som alle talte med Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

EIR har nu indledt en daglig, kort (1-2 minutter) lang video på *EIR* YouTube kanal, der er totalt helliget afsløringen af den direkte britiske rolle i både at undergrave ethvert samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, og i at bruge enhver tænkelig løgn for at manipulere USA ind i en krig med Rusland og Kina – en krig, som omgående kunne afslutte civilisationen, som vi kender den. Vi opfordrer alle til at abonnere på denne daglige video.

Præsident Trump accepterede, under sit møde med præsident Xi Jinping den 6.-7. april i Florida, Xis invitation til at besøge Kina, men uden at fastsætte en dato for besøget. Alt imens et sådant besøg er af den yderste vigtighed for menneskehedens fremtid, når som helst, det måtte finde sted, så har Lyndon og Helga LaRouche kraftigt opfordret præsidenten til at deltage i »Bælt & Vej Forum for Internationalt

Samarbejde«, som afholdes i Beijing den 14.-14. maj. Hvis han deltager, ville Trump kunne mødes med både Xi Jinping og Vladimir Putin, sammen med 26 andre statsoverhoveder og regeringschefer, der har planlagt at deltage i forummet, i omgivelser, der tilsigter at skabe samarbejde for udvikling mellem nationerne på vores fælles planet. Verden må skride til handling nu for at opnå et sådant nyt paradigme for verdens udvikling, som den nødvendige basis for at gøre en ende på det britiske system med geopolitisk, militær konfrontation, én gang for alle, og i stedet skabe en ny renæssance, der er helliget menneskehedens fælles mål.

Foto: Lørdag den 22. april, 2017, holdt medlemmer af Schiller Instituttet og en Tea Party-organisation fra New Jersey en demonstration uden for New York Times. (photo: Daniel Burke/LaRouchePAC)

Afslør og knus det britiske angreb mod USA

Leder fra LaRouche PAC, 20. april, 2017 – Mens de læser dette, tager briterne skridt til at udnytte et smuthul i de europæiske fredsaftaler for endnu engang at forsøge at narre præsident Trump til at begå en farlig fejl – som denne gang sandsynligvis vil være fatal – ligesom hans missilangreb imod Syrien den 6. april, som var baseret på fabrikerede, britiske beviser for den syriske regerings kemiske krigsangreb.

Husk, at Obama-regeringen sponsorerede regulære nazister til at overtage Ukraine i begyndelsen af 2014. Disse nazister ville allerede for længe siden have kastet Europa og verden ud i krig, havde det ikke været for de fire magter i Normandiet-

formatet, hvis ledere fra Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine forhandlede, og som hidtil har forhindrede konflikten i at komme ud af kontrol – på trods af alle franskmændenes og tyskerne svagheder.

Normandiet Fire-formatets seneste telefonkonference var den 18. april, for kun to dage siden. Men nu vil det franske præsidentvalg skabe en udsættelse på mindst en måned – den næste, franske præsident forventes at blive indsat omkring ti dage efter den anden valgrunde, der finder sted 7. maj. Briterne har benyttet dette tidssvælg til at udføre en åbenlys udvidelse af deres angreb mod USA – som må knuses på denne basis. Den 18. april bragte de Ukraines præsident Porosjenko til Storbritannien til to dage med forhandlinger bag lukkede døre, og særdeles provokerende offentlige taler – i en tilsyneladende forberedelse til endnu et sådant angreb under falsk flag, eller sådan noget. Endnu et beskidt trick er under opsejling! I går aftes udsendte Bloomberg News en falsk historie med overskriften, »Putin løsriver stille Ukraines oprørszoner, mens USA tøver«, hvor de anvender falske citater fra russiske regeringsfolk.

Lyndon LaRouche har påpeget den rolle, som den tyske forsvarsminister, Ursula von der Leyen, spiller, som et afgørende surrogat for det britiske system, og som lancerer reelle militære operationer for at støtte dette britiske system og dets tvang om at marchere i krig mod Rusland. Han sagde, at amerikanere må undersøge hendes sag, afsløre hende og komme af med hende.

Med hensyn til de britiske løgne om Syriens kemiske krigsførelse, som narrede præsident Trump og fik ham til at gå i en fælde for to uger siden, så beviser, uden skygge af tvivl, MIT-professor Ted Postols seneste afsløring, at det angreb med saringas, som hævdes i »Det Hvide Hus' rapport af 11. april«, ikke fandt sted. Han giver også en nøgle – den unikke lokalitet, der kan findes, af grupper af ofre på stedet – som med lethed kan bruges til at optrævle hele den opdigtede

paradeforestilling og bevise, præcis, hvordan det blev gjort!

Amerikanere må handle i fællesskab og tæt sammen med allierede i Europa og i hele verden, for at afsløre og fordømme de britiske fælder, og lukke dem for altid!

Foto: Middelhavet (7. april, 2017): Krigsskibet USS Porter (DDG 78) med styrede missiler, udfører angrebsoperationer mod Syrien, mens det ligger i Middelhavet. (photo by Mass Communication Specialist 3rd Class Ford Williams/Released)

Frankrig: Jacques Cheminades anden kampagneannonce går i luften otte timer før søndagens valg

20. april, 2017 – Det følgende er en oversættelse af Cheminades tre minutters valgspot, som, den 21. april, vil have været udsendt otte gange på fjernsyn, i bedste sendetid. Valgets første runde finder sted søndag, 23. april. Det første 90-sekunders klip vil da have været udsendt 10 gange.

»Jeg kunne gøre som de andre kandidater og opremse forholdsregler, der afhjælper alle de hastende indsatsområder.

Det er sandt, at vi har enormt hastende indsatsområder: jobs, der forsvinder, dårlige arbejdsvilkår, boliger, der ikke kommer, uddannelse, der er for selektiv, handicap, der ikke behandles.

Men jeg vil ikke lyve for jer: Så længe, vort land fortsat er

under en finansiel okkupation, vil løfterne blot være valgslogans, og vi vil have tabt kampen.

Allevegne hører vi, at 'kassen er tom', at vi sidder i gæld til halsen. Sandheden er, at vi bare fortsætter med at redde storbankerne og spekulanterne (bail-out).

På et år giver den Europæiske Centralbank dem €960 mia. for at vinde lidt tid, inden næste krak – penge, der er skabt ud af den blå luft – hovedsageligt for at støtte spekulation samtidig med, at samfundet påtvinges nedskæringspolitikker – 'nøjsomhedspolitik' – i beskæftigelsen og produktionen.

I forhold til fransk økonomi, repræsenterer disse €960 mia., €115 mia.

Alternativet er den nationalbank, som jeg ville genskabe. Den ville være i hænderne på arbejdere, på ledere af foretagender og folkevalgte, og den ville udstede kredit for €100 mia. om året. Det er mindre end €115 mia., så ingen kan sige, at vi bruger for mange penge.

Hver eneste cent vil blive dirigeret til at imødekomme jeres behov og jeres fremtid, i stedet for at fodre nye finansbobler.

Hermed vil vi blive i stand til at skabe 1 million nye jobs om året for at sikre vores økonomiske genrejsning, genoplive vore landlige områder sammen med vore borgmestre og lancere morgendagens store projekter: rumforskning, udvikling af havene, udviklingen af Afrika og kontrolleret termionuklear fusionskraft.

Jeg satser således på fremtiden. Det, vi tilbyder de fremtidige generationer, vil gøre det muligt for os at sætte gang i økonomien i dag, og gøre det muligt at tilbagebetale kreditten i morgen.

Staten må have kontrollen over pengene. I modsat fald vil de,

der har penge, fortsætte med at kontrollere staten. Vore leder underkaster sig en modstander, som ingen af dem har vovet at konfrontere.

Det er, selvfølgelig, den lovløse finansielle verden.

Men det er også det, der har invaderet vore hjerner: nyheds-flash, kommunikationsmidlerne, hele denne endeløse liren-af uden refleksion, som sluttelig gør os passive.

Jeg kæmper for, at tingene bliver bedre i morgen.

For kun ved at skue mod horisonten kan vi undgå at løbe ind i en mur.

Jeg kæmper for et Frankrig for digital teknologi, robotics, 3D, en kultur, der er helliget liv og opdagelse, og som bringer kunst og videnskab tilbage til folket.

Jeg kæmper for at give unge mennesker deres selvværd tilbage, snarere end frygten for ikke at slå til.

Mange af jer væmmes og ønsker ikke at stemme, eller stemme for nogen, som vil vinde, eller, forblindede af vrede, stemme imod jeres egne interesser. Gå til vores website [cheminade2017](http://cheminade2017.fr). Så vil jeg vædde med, at mange af jer vil stemme på mig, på vore ideer, for de vil se, hvordan David'er kan besejre Goliat'er.«

Jacques Cheminade er stifter og leder af partiet Solidaritet og Fremskridt (Solidarité et Progrès), og mangeårig ven af LaRouche-parret, hvis ideer hans parti er fortalere for i Frankrig.

Cheminades valgkampagne kan følges her:
http://www.cheminade2017.fr/?debut_mesures=27

Storbritannien forsøger fortsat at få Trump i krig – selv en verdenskrig – for at sætte USA op imod Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. april, 2017 – Den britiske udenrigsminister Boris Johnson opfordrede tirsdag til en fælles, amerikansk-britisk bombekampagne for at »hugge hovedet af Assads monsterregime« i Syrien. Johnsons interview med Londonavisen *Independant* kom tre dage efter, at Londonavisen *Times* den 19. april forudsagde et amerikansk angreb for fuld styrke med krydsermissiler mod Nordkorea; og det faldt sammen med Londonavisen *Guardians* rapport af i dag, den 19. april, der siger, at USA planlægger at skyde nordkoreanske missilprøveaffyringer ned.

Storbritanniens minister Johnson understregede nødvendigheden af at »hugge hovedet af monsteret«, selv, da den mulige erstatning af Assad gennem et islamistisk pro-terroristregime blev rejst.

Både *Times* og *Guardian* gjorde det klart, at de handlinger fra Trump-administrationens side, som de »forecastede«, sandsynligvis ville føre til angreb fra Nordkoreas side og til »ødelæggende konsekvenser for USA's allierede Sydkorea og Japan« og »kunne komme ud af kontrol« – dvs., kunne udløse en termonuklear verdenskrig.

Dette sker samtidig med, at regeringsfolk fra Trump-administrationen fortsat understreger »ikke-militære muligheder« og at »arbejde tæt sammen med Kina« for at fjerne truslen om krig på Koreahalvøen.

Dette er ikke det første forslag fra Boris Johnson side, om amerikansk-britisk bombing af Assads regering; dét fandt sted sidste september, og det britiske Underhus har nægtet at bemyndige det. Han hævder nu, at en sådan bemyndigelse ikke ville være nødvendig. Johnson blev igen afvist af USA's udenrigsminister Rex Tillerson og de andre G7-medlemslande ved mødet i Rom, den 10. april. Han krævede her, at Tillerson tilsluttede sig hans trusler om at indføre nye sanktioner imod Rusland som straf for at støtte den syriske regering.

Men, den britiske regerings og de britiske mediers konstante forslag og »forecasts« af amerikansk-britiske krige for regimeskifte, der rammer Rusland og Kina, er rettet mod præsident Donald Trumps potentielle nye samarbejdsrelationer med disse to afgørende nationer. På samme måde, som britisk efterretning har overvåget Trumps team i to år og lanceret de »russiske skandaler« i et forsøg på at tvinge ham bort fra embedet, således forsøger Det britiske Kongerige også at ødelægge enhver mulighed for, at Trump vil samarbejde med Rusland og Kina om sikkerhed og økonomisk udvikling.

Dette er et kup imod præsident Trump, og briterne vil endda løbe risikoen for en verdenskrig for at ødelægge hans politik for det »Amerikanske System«. Det må stoppes.

Foto: Udenrigsminister Boris Johnson taler i Chatham House i London, 2. december, 2016. [flickr/gov.uk/CC BY 2.0]

Maj-topmøde i Kina: 'Bælt & Vej-

arbejdste­gning er nu en køreplan!'

Fjern det Britiske System!

Leder fra LaRouche PAC, 18. april, 2017 – Det globale topmøde, »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, med Kina som vært, ligger nu under en måned frem i tiden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi gav de internationale medier en forsmag på deltagerlisten, dagsordenen og hovedkoncepter for begivenheden den 14.-15. maj i Beijing. Blandt de 110 nationer, der deltager, vil 28 sende deres statsoverhoveder; lederne af De forenede Nationer og 59 andre organisationer vil være til stede. Wang sagde – med reference til Rusland, Centralasien og Kina – at det, der engang var en »arbejdste­gning, nu er en køreplan« for dette område. En dag i den nærmeste fremtid bør denne beskrivelse gælde for hele verden sådan, som det i årtier er blevet promoveret af Schiller Instituttet, i form af Verdenslandbroen.

Påfaldende fraværende i dette billede er USA og andre bastioner centreret i Nordatlanten. Dette er en refleksion af den fortsatte dominans af det afdøde Britiske Imperiums tankegang, løgne og beskidte operationer. Men det behøver ikke vare ved ret længe.

Senere på ugen vil en særlig, halv time lang video blive udgivet af Schiller Instituttet om den stærke konference i New York den 13.-14. maj, med titlen, »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-initiativet« (ko-sponsoreret af Schiller Instituttet). Videoen vil blive forberedt til oversættelse, for bredest mulig cirkulation og virkning, på kortest mulig tid.

I mellemtiden er det britiske imperie-»element« stadig mere eksponeret og sårbart. Den seneste skandale, der er brudt ud,

drejer sig om, hvordan tre britiske top-efterretningstjenester fik den tyske kansler Angela Merkel til at komme til dem i England, i hemmelighed, mindst to gange, for at modtage en privat briefing om det, der rapporteres som terrortrusler mod Tyskland – ukendt for hendes egne efterretningstjenester. De blev holdt hen i uvidenhed. Historien kom frem for et par dage siden i *Focus*, den næststørste ugeavis i Tyskland, hvis kilder (navnene er tilbageholdt) i tysk sikkerhedstjeneste er rasende. De rejser spørgsmålet om forræderi. Merkel har aldrig deltaget i møder med sine egne sikkerhedstjenester. »Hvorfor rejser hun så til England – stoler hun ikke længere på sine egne folk?«

Sidste gang, Merkel deltog i et sådant hemmeligt møde, fandt det sted i Chequers, på daværende premierminister David Camerons (officielle) landsted, i oktober 2015. Cheferne for MI5 og MI6 var til stede, såvel som også Robert Hannigan, chef for GCHQ. Dette er samme tidsramme som den allerede afslørede GCHQ-overvågning af Trump og medarbejdere, for angivelige »russiske« forbindelser. (Hannigan trådte pludselig tilbage i januar, 2017, da det begyndte at brænde omkring Trump-overvågningen.) Dette er den allestedsnærværende 'britiske hånd' – der udspionerer, afpresser, lyver og kontrollerer.

Dette er ikke blot »interne« skandaler; hvis disse britiske operationer får lov at fortsætte, er faren, truslen om at fremprovokere ufred og krigsførelse efter modellen om konfrontationer mellem »Øst vs. Vest«, såsom NATO vs. Rusland, eller USA/Sydkorea vs. Nordkorea, som kan resultere i tilintetgørelse gennem atomkrig. Tallet for lidelse og død efter år med denne konfrontationspolitik – der ofte går under navnet »ansvar for at beskytte« (R2P), eller »styrkeopvisning«, er i forvejen rædselsfuldt.

Betydningen af Bælt & Vej-topmødet i maj er, at det står som et vartegn for et nyt paradigme, der afslutter ødelæggelsens æra. Den kinesiske minister Wang sagde, at forummet vil blive det internationale møde på det højeste niveau, siden præsident

Xi Jinping første gang bebudede den Nye Silkevej i slutningen af 2013. Wang talte om mødets betydning for forbedring af global styrelse, og for at virkeliggøre retfærdighed for alle.

Briterne erklærer, at aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrieg, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) interveneret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Dé har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea

ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden, militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-

jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koranske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheneys æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres ledes, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på

skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

»Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet«. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, 13.-14. april

Folk tager fuldstændig fejl, når de tror, at Det britiske Imperium ikke længere eksisterer. Der skete det, at, efter Sovjetunionens kollaps, gik Storbritannien og de noekonservative i USA i gang med bestræbelser på at etablere en unipolær verden. Man kan også sige, at det er det samme som globalisering: det er et forsøg på at etablere et verdensimperium, baseret på den angloamerikanske relation; for tidligt erklærede Fukuyama historiens slutning, dvs., at hele verden ville blive forvandlet til demokratiske stater, og de opfandt sådanne ting som »retten til at beskytte« (eller ansvaret for at beskytte, R2P, -red.), »humanitær intervention«, »regimeskifte«; 'farvet revolution' imod enhver regering, der ikke ville underkaste sig. ...

Download (PDF, Unknown)

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-

agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere' hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der

skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om, at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hyldede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident

Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.

Lyndon LaRouche angriber kraftigt briternes rolle i den globale krise over Den Koreanske Halvø

Leder fra LaRouche PAC, 15. april, 2017 – Lyndon LaRouche kom i dag med en skarp advarsel om den fortsatte, ekstreme fare, som det strategiske opgør omkring Den Koreanske Halvø udgør, og som er helt orkestreret af Det britiske Imperium.

»Det britiske System startede det hele, og vi må stoppe det«, erklærede LaRouche. Dette er en global krise, ikke noget, der

kun finder sted i én del af planeten. De fleste mennesker er imod ideen om krig over Syrien eller Nordkorea, men de har ingen idé om, hvad der i realiteten står bag dette, og heller ingen idé om, hvordan de skal stoppe det. »Uvidenhed skaber en åbning for menneskehedens død«, advarede LaRouche.

Selv om den umiddelbare trussel omkring Nordkoreas fejring af Solens Dag ikke materialiserede sig, så er situationen fortsat meget, meget alvorlig. LaRouche understregede, at han personligt havde været ophavsmand til den programmatisk løsning på konflikten – gennem fælles, økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea, Rusland og Kina – og arbejdet sammen med politiske kræfter i området for at realisere det, men dette blev saboteret af britiske interesser. Vi må standse det aktuelle fremstød for krig, understregede LaRouche, eller også vil de sprænge hele verden i luften. Dette må tages alvorligt: med mindre det britiske system knuses, vil der ikke være en sikker verden for USA, for Europa eller for andre nationer.

Et godt eksempel på en fremgangsmåde, der *ikke* vil virke og kun vil føre til britiskorkestreret krig, er det, medierne fremlægger som resultatet af Trumps-administrationens to måneder lange, politiske revidering om Nordkorea. I Washington Post af 14. april rapporterer Josh Rogin, at resultatet af revideringen blev lækket til journalister af højtplacerede regeringsfolk, inklusive via en privat middag den 13. april i Washington med en »højtplaceret person i administrationen inden for politikken for Nordkorea, og som talte om den nye fremgangsmåde«. Denne politik går ud på »maksimalt pres«, uden dog at omfatte regimeskifte, for at forsøge at gennemtvinge et totalt atomvåbenfrit Nordkorea. Med hensyn til, hvad Trump-administrationen vil gøre, hvis der finder en yderligere prøveaffyring af atomvåben sted i Nordkorea, sagde regeringsfolkene, at »intet er taget af bordet, men at USA vil ikke på forhånd vil sende et telegram om sin respons«. En højtplaceret regeringsperson sagde til Rogin: »Forudser vi det? Muligvis. Men er valgmulighederne allerede udviklet?

Absolut ... Med det regime er det ikke et spørgsmål om 'hvis', det er 'når'. Og vi er vel forberedt til at imødegå dette.«

LaRouche: Ingen trusler, ingen provokationer over Korea. Ordren er, Gør det ikke!

Sekundær leder, 15. april – Med briterne, der søger at sprænge Den Koreanske Halvø i luften, erklærede Lyndon LaRouche, at situationen omgående måtte »dæmpes ned«. Han advarede eftertrykkeligt om, at dette er et vildt område, hvor tingene meget hurtigt kan eskalere ud af kontrol, og det er et område, som han kender meget godt. Der kan ikke være trusler, hverken verbale eller andre. Der bør være forhandlinger uden truende elementer. Problemet må kontrolleres forud, og ikke efter, at krigen er brudt ud.

LaRouche påpegede kineserne, der opererer rationelt, og hvis eksempel vi bør følge. Vi er fuldt ud solidariske med kineserne omkring dette, og med den kinesiske regerings storslåede, dybtgående værdighed, erklærede LaRouche.

For eksempel sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi, at det var nødvendigt at forhindre, at situationen på Den Koreanske Halvø antog en kurs, der var uafvendelig. Wang talte under en fælles mediebriefing med den besøgende, franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault den 13. april.

Wang sagde, at en tilbagevenden til forhandlingsbordet var den eneste måde, hvorpå en krise kunne afværges. »USA og Sydkorea og Nordkorea er engageret i øje for øje, med trukne sværd og spændte buer, og stormskyerne har trukket sammen. Vi opfordrer indtrængende alle sider til ikke længere at engagere sig i gensidig provokation og gensidige trusler, det være sig gennem ord eller handling, og pres ikke situationen frem til et

punkt, hvor den ikke kan vendes omkring og kommer ud af kontrol«, sagde hr. Wang. »Uanset, hvem, det er, hvis de lader krig bryde ud på halvøen, må de lægge skulder til denne historiske skyld og betale den tilsvarende pris for dette.«

»Militærmagt kan ikke løse problemet«, sagde Wang. »Når krig først virkelig indtræffer, vil resultatet ikke blive andet end massive tab. Ingen kan blive vinder«, sagde Wang. »Så længe, der pågår en dialog, så kan den være officiel eller uofficiel, gennem en enkelt kanal eller dobbeltsidige kanaler, bilateral eller multilateral. Kina er indstillet på at give sin støtte til dem alle«, sagde Wang.

Kina har sendt sine top-atomvåbenforhandlere til Pyongyang »for at videreformidle, hvor alvorlig situationen for Nordkorea er«, iflg. NBC.

USA's vicepræsident Mike Pence ankommer til Sydkorea den 16. april, hvilket vil blive fulgt op af et besøg i Japan. En udenrigspolitisk rådgiver til Det Hvide Hus kommenterede, »Vi vil føre konsultationer med Republikken Korea om Nordkoreas bestræbelser på at fremme sit program for ballistiske missiler og sit atomvåbenprogram«.

Den nordkoreanske viceudenrigsminister Han Song Ryol gav et 40 minutter langt interview til Associated Press, der kun publicerede udvalgte citater. AP skrev, at Han sagde, hans land har afgjort, at Trump-administrationen er »mere ondskabsfuld og mere aggressiv end dens forgænger, Barack Obama. Han sagde, at Nordkorea vil fortsætte med at opbygge sit atomvåbenarsenal i »kvalitet og kvantitet« og sagde, at Pyongyang er rede til at gå i krig, hvis det er, hvad Trump ønsker.

Forespurgt, om de vil gennemføre flere prøvesprængninger, sagde Han: »Det er noget, som vort hovedkvarter beslutter. På et tidspunkt og et sted, som hovedkvarteret skønner nødvendigt, vil det finde sted.«

Han sagde, at Trumps 'tweets' også har kastet benzin på bålet. »Trump provokerer altid med sine aggressive ord«, sagde Han. »Det er ikke D.P.R.K., men USA og Trump, der laver ballade ... Uanset, hvad der kommer fra amerikanske politikere, hvis deres ord er beregnet på at vælte systemet og regeringen i D.P.R.K.«, vil Nordkorea respondere, hvis angrebet, erklærede han.

»Vi har allerede en stærk atomafskrækkelse i vore hænder, og vi vil ganske bestemt ikke stå med armene over kors, konfronteret med et amerikansk førsteangreb«, sagde han. »Uanset, hvad der kommer fra USA, så vil vi håndtere det. Vi er fuldt ud forberedt til at klare det.«

I kommentarer til Hans interview sagde talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Geng Shuang, at Kina havde noteret sig de erklæringer, der kommer fra Pyongyang, og nøje fulgte Nordkoreas bevægelser. Geng tilføjede, at Kina opfordrede »alle parter« til at undgå at tage skridt, der yderligere kunne opflamme »en meget følsom og kompleks situation. Sådanne handlinger ville være meget farlige, og meget uansvarlige«, advarede han.

**Petr Illichev, chargé
d'affaires ved Ruslands
permanente mission til FN,
taler ved**

Schiller Institutts New York-konference, 13. april 2017

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det, vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål, der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative virkninger. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som

præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statsskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligeværdighed, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien, via Mellemosten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at

udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemsækelighed og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement. Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasiske partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasiske, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation

af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.

Video: Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche: »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 13. – 14. april, 2017

I disse meget urolige tider er evnen til at koncentrere sig og fokusere på, hvad menneskehedens sande mål er, og hvad menneskehedens fremtid er, af yderste vigtighed. Det er især vigtigt for amerikanere at høre dette perspektiv, set med de amerikaneres øjne, der anser sig selv for at være amerikanere af natur, og i princippet. Det har været Schiller Instituttets tankegang, lige fra dets start; og det har, fra dengang og frem til i dag, altid været mig en stor ære, ved enhver lejlighed, hvor det behøvedes, at introducere grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

[Læs hele Helgas tale på dansk.](#)

USA og Rusland vil etablere

en

»arbejdsgruppe«; briterne er rasende;

Plus, flere sandheder kommer frem,

der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles

pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonfliktion, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombning af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14 sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange

dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Instituttets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.